

Vraag:

Is er in Gen. 1 en 2 sprake van TWEE scheppingsverhalen, die op enkele punten met elkaar in tegenspraak zijn? In Gen. 1:27 staat dat God de mens schiep, maar in 2:5 staat dat er geen mens was om de aardbodem te bewerken. In 1:11 en 12 staat dat God gewas schiep, maar in 2:5 is er geen enkel veldgewas op aarde. Hij schiep in vers 11 en 12 geboomte op de derde dag, maar in 2:9 lezen we dat Hij dat pas deed na de Hof van Eden geschapen te hebben. Wat is de Hebreeuwse uitleg hiervan? Kunt u mij dit uitleggen?

Antwoord:

Heel vaak worden aan bijbelgetrouwe gelovigen kritische vragen gesteld zoals deze: 'Waarom een tweede scheppingsverhaal, nog wel in tegenspraak met het eerste? Want: plotseling is de mens eerder geschapen dan de gewassen (vers 4-7) èn eerder dan de dieren (vers 18-19)! Ook zijn man en vrouw niet langer tegelijkertijd geschapen (vers 22).' Het antwoord is eenvoudig. Niet 't hele aardoppervlak was beplant (v. 4-6). Alleen Eden (vers 1, want er staat voltooid, wat bevestigd wordt door vers 8, waarin in het Hebreeuws eigenlijk staat: 'En G'd had een tuin geplant in Eden...' (Niet: Voorts...). De verzen 8 t/m 14 zijn een flashback voor het scheppen van de man, de verzen 19 en 20 een flashback voor het scheppen van de vrouw. En waarom zouden beiden niet op dezelfde dag geschapen zijn? In B'reshit [Genesis] 1 en B'reshit [Genesis] 2 is er dus absoluut geen sprake van twee tegenstrijdige scheppingsverhalen, maar van een herhaling van het eerste. Het verschil ligt daarin, dat het scheppingsverhaal in Genesis 1 in chronologische volgorde geschreven is en de herhaling daarvan in volgorde van belangrijkheid. Genesis 2 dient tot aanhangsel van de geschiedenis der schepping, meer in bijzonderheden dat deel van de geschiedenis verhalende, dat onmiddellijk betrekking heeft op de mens, de bevoorrechte van deze lagere wereld. Wij vinden er: I. De instelling en heiliging van de Shabat die gemaakt was voor de mens ter bevordering van zijn heiligheid en geluk (vers 1-3). II. Een omstandiger bericht van de schepping van de mens, als middelpunt en hoofdsom van het gehele werk (vers 4-7). III. Een beschrijving van Gan Eden [de hof van Eden] en het plaatsen van de mens in het paradijs onder de verplichting van een wet en een verbond (vers 8-17). IV. De schepping van de vrouw, haar huwelijk met de man, en de instelling van de verordening van het huwelijk (vers 18-25). In vers 3 van hoofdstuk 2 vinden wij het begin van het rijk der genade in de heiliging van de Shabat. G'd rustte op die dag, en had een welbehagen in Zijn schepselen, en toen heiligde Hij hem, en heeft ons voorgeschreven om op die dag te rusten, en voldoening en vreugde te vinden in de Schepper; en Zijn rusten wordt in het vierde gebod als reden opgegeven voor ons rusten na onze zesdaagse arbeid.

Merk op:

- Dat de plechtige viering van de zevende dag, als een dag van heilige rust, en heilig werk tot eer van G'd de onafwijzbare plicht is van allen, aan wie G'd Zijne heilige Shabat heeft geopenbaard.
- Dat de wijze van de shabatheiliging de goede oude weg is (Jer. 6:16). De Shabat is volgens Gen. 2 dus zo oud als de wereld, en ik zie geen enkele reden om te twifelen, dat de heiliging van de Shabat door het volk van G'd tot de dag van vandaag haar geldigheid in geheel niet heeft verloren.
- Dat de Shabat des Heren in waarheid heerlijk is, en dat wij alle reden hebben hem te onderhouden, hem te koesteren om zijn oudheid, de heiliging van de eerste Shabat door de heilige G'd zelf, en, in gehoorzaamheid aan Hem door onze eerste ouders in den staat der onschuld.
- Dat de Shabat een gezegende dag is, want G'd heeft hem gezegend, en wat Hij zegent is waarlijk gezegend. G'd heeft hem geëerd, heeft ons voorgeschreven om op die dag Hem te zegenen, en beloofd ons op die dag te zullen ontmoeten en zegenen.
- Dat de Shabat een heilige dag is, want G'd heeft hem geheiligd. Hij heeft hem afgezonderd en onderscheiden van de overige dagen der week, en Hij heeft hem zich afgezonderd tot Zijn dienst en ere. Daarom moeten ook de christenen de van oorsprong heidense zondag loslaten en de oorspronkelijke instelling van den Shabat eren door het werk der schepping te gedenken tot eer van de grote Schepper, die daarom waardig is op die dag van alle G'dsdienstige samenkomsten lof, eer en dankzegging te ontvangen.

Ik hoop dat ik uw vraag voldoende heb kunnen beantwoorden.

Met vriendelijke groet,
Werner Stauder